

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי לך-לך ט' חשוון תשע"ג

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 442

פצצנים יקרים

לך מארצך ממולדתך ומבית אביך וגו' ואעשך לגוי גדול וגו'. ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו וגו' (י"ב א"ה) דרשו וימת תרח בחרן. עד אברם היה חרון אף של מקום (רש"י י"א ל"ב) שם 'תרח' הוא 'רתח' שהיה עדיין ריתחא והרי שם מולדתו ושם ארצו 'חרן' מורה על הדין והגבורה שהיה אז בעולם, וזהו לך-לך מארצך שנקרא חרן וממולדתך שנקרא תרח אל הארץ אשר אראך לעורר מדת החסד בעולם. וזה גורם אעשך לגוי גדול וגו' כך שגם הצרכים הגשמיים כגון אכילה ושתייה וצרכי הגוף נעשה מצד החסד. וגם את לוט שהוא היצו"ר נעשה בן אחיו ע"י שמצא בו חסד שנתכוון לשם שמים... ודו"ק. (תולדות יעקב יוסף)

לך מארצך וגו' (י"ב א) פרש"י להנאתך ולטובתך. דהיינו שיתענג בו יתברך בעושי הטוב, שילמד מארצך וממולדתך ומבית אביך שהם רשעים. כמו שהם מתענגים בעושי רע כך יעשה בעושה הטוב, שידבק עצמו אל ארץ העליזות אשר אראך. ועי"ז נעשה הרע כסא אל הטוב, והבן. (רבי משה אלשיך)

ואת לוט בן אחיו (י"ב ה) בכחו של הצדיק להפוך גם את היצו"ר שהוא לוט ולהפכו לבן אחיו לעשותו לטוב, כמו שכתוב בכל לבבך בשני יצריך ביצר הטוב וביצר הרע. (נונים אלימלך)

ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדיו (י"ג ו) מאחר שלא היו באחדות כמ"ש ולא יכלו לשבת יחדיו. לפיכך לא נשא אותם הארץ כי מהותה של ארץ ישראל אחדות ושלוש. (רבי שמעון מסקרנביץ)

וישא לוט את עיניו וירא וגו' את סדום ואת עמורה (י"ג י) ואילו באברהם כתיב וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק אפ"ל בדרך צחות שכל אחד רואה את מה שנמשך בתוך עצמו אליו, לוט נמשך לסדום רואה את סדום, אברהם שנמשך ל-מקום רואה את המקום ב"ה... וד"ל. (עקבי אהרן)

וישמע אברם כי נשבה אחיו (י"ג יד) שמיעה זו פירושה הבנה כי אברהם אבינו הבין שלא רק לוט נמצא כשבי אלא בעיקר העתיד לצאת מחלציו - דוד מלך ישראל. והרי הוא אחיו ממש בהיותם שניהם (אברהם ודוד) מרגלי המרכבה... (אגרא דכלה)

אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה (י"ג ט"ז) רק מי שהוא שפל כעפר הארץ יוכל להמנות ניל זרע אברהם העניו הגדול. (אור יצחק - להר"י מראזווייל)

וירדוף עד דן (י"ד יד) על האדם לרדוף אחרי המדה הטובה לדון את האדם לכף זכות. (דברי בינה) ולא תאמר אני העשרתי את אברם (י"ד כ"ג) אברהם אבינו עמוד החסד לא אבה להתעשר באמצעות מלחמה ושפיכות דמים וזהו שלא תאמר מדת הדין אני העשרתי את אברם... (באר משה מאזורוב)

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה (ט"ז ו) כי אחד היה אברהם שהאמין בה' ובאמת ה' חשבה לצדקה משא"כ כל בני עולם לא ידעו אמונתו יתברך לכך אמר לו הקב"ה לאברהם התהלך לפני והיה תמים. כמו במחצית השקל שאין האדם שלם כי אם בצדוף חבירו כך שכל אחד הוי מחצית כך יקשט עצמו ואח"כ לקשט אחרים. וז"ש כפל המל ימול אחר שמל ערלת לבו של עצמו ימול אחרים. וזה היה מעלת משה רבנו שזכה וזיכה הרבים. וזה אי אפשר כשאין לו התחברות עם המוני עם, כי אם בעת ירדתו בסוד שבע יפול צדיק וקם, להקים גם לאחרים. (תולדות יעקב יוסף)

מפני שרי גברתי אנכי ברחת (ט"ז ח) כאשר האדם מתנאה ומשתרר מלשון גברתי או אנכי - אנכי ה' אלקיך תורה זו בורחת ועוזבת אותו... (דברי ישראל ממרדכי)

התהלך לפני והיה תמים (י"ז א) מה שנקרא תמים ע"י המילה ביאור הענין שיש לאדם שני כוחות בעולם הזה ובעולם העליון והיינו כח הנפש בגוף וכח הנשמה שלמעלה שאינו מתפשט בגוף האדם. וכשהאדם זוכה ומקשר עצמו לכח נשמתו נקרא תמים וזה בא בזכות המילה לכן נקרא ברית שמקשר ומחבר הגוף בהארץ נשמתו החופפת על הגוף. (שפת אמת)

442
2

האשק שיחת הרא"ש זיע"א אולבא חג השבועות תשל"ז ה'בא ל'נפוס ע"א

הדרך היחידה להנצל מזה היא שאת הרבות מחשבותי הוא יצמצם, ויגיע מהם אל התכלית להכיר ש"אין מתום בבשרי מפני זעמדי, והזעם הזה יקשר אותו אל הבורא. כי מתוך היסורים בהכרח יתבונן ויבין: איך אני יכול להחזיק מעמד בכוז שנאה של היצר הרע? ומזה: 'אחזה אלוקה'. למרות שאינני רואה אותו אני משיג מציאותו. כי אם למרות שאני קבור באדמה יש לי קיום וחיות, ויש לי נשימה, זה מעורר אותי להכיר שהרחמים הוא המקיים ומהווה אותי. אין אני יכול לראותו, ולא להבין אותו, ולא לשמוע את קולו, ולא לדעת כלום, בגלל שאין לו גוף ולא דמיון כלל. רק כאשר גם אני מגיע לביטול המציאות שאין לי גוף ולא דמיון כלל, אז אפשר להשיג את מציאותו. כי איך אני מתקיים? ומזה שיש לי קיום - אחיה אלוקה.

- ט -

זוהי התכלית של הבריאה, אך אנו בכוחות עצמינו איננו יכולים להגיע לכוז שלימות, בדור יתום כזה ש"תענו במדבר ב"שימון דרך עיר מושב לא מצאו" אנו תועים בדרך ואיננו יכולים למצוא את השלימות, רק אם נתאחד ותשרור בינינו האחדות. לכל אחד ואחד יש ניצוץ שעליו לתקן ולהעלות, וכשאנו נגיע לשלימות האחדות יהיה לנו כח להתאחד עם הצדיק אמת, שזה הרב"ש"ע בעצמו - צדיקו של עולם כמש"כ

"צדיק ה' בכל דרכיו", ואז נוכל להעלות את הניצוצות שלנו. בחטא עץ הדעת נגרם שבירת הכלים וכל הנשמות נתגלגלו בכאלו מדבריות שאי אפשר כלל להשיג את מציאותם של המדבריות הללו. בכזה מדבר שממה אנו שרויים, ואין לנו יכולת להגיע לאותם מדבריות ומקומות נידחים שהניצוצות שלנו נדחו ונתפזרו שם. אין שום דרך לצאת מן הסבך הזה רק אם נגיע לשלימות האחדות ואז הרב"ש"ע יגאל אותנו, אז נוכל להשיג את הניצוצות שנדחו ונתפזרו.

עלינו להתאחד כאן למטה בארץ, ואז הרב"ש"ע יתאחד אתנו למעלה. הרי לכל אחד יש שורש בצדיק אמת שלו, וממילא כאשר יהיה אחדות למטה כמו כן יהיה אחדות למעלה, ומהאחדות שלנו יש כח לעליונים. אנו נתעקש אצל הרב"ש"ע: "אתה מוכרח לגאול אותנו, לא יעזור לך כלום! תגאל אותנו! מי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די..." ו"חוצפא כלפי שמאי מהניא" כפי שאמרו חז"ל. אין לרב"ש"ע תענוג יותר גדול ממתי שבשר ודם נעמד לפניו בשפלות כזו ש"אין מתום בבשרי מפני זעמדי" והוא דורש בחוצפא: "רב"ש"ע די לצרותינו! כמה זמן עוד תשאיר אותנו בגלות המרה הזו? כמה יארך עוד הזמן שתעשה מאיתנו צחוק? - יושב בשמים ישחק ה' ילעג למוי. עד מתי יאהבו ריק יבקשו כוב סלה?!

שיחת קודש ממורנו ורבו זיע"א

המשך בעמ' קודם

442 ג

באחדות משיח אינו יכול לבוא. כבר אלפי שנים מדברים שהוא יבוא, אבל כל הדיבורים הם לריק, כי כל עוד לא תהיה אחדות משיח לא יבוא.

כשתהיה אחדות לא ירצה כל אחד בשביל עצמו, ולא ירדוף להיות בראש. היום כל אחד רוצה להיות הראש, והוא רוצה לשכוח "כי ממך הכל ומידך נתנו לך". וזהו סיבת הגלות הארוכה שלנו, מחמת שיש בינו שנאת אחים. שיאיש את דעתו חיים בלעו, כי בגלל שהוא שוכח מבורא העולם הוא חושב שהחבר נוגע בו, והוא זה בדמיון - דמינו כאריה יכסוף לטרוף כספיר יושב במסתרים, הוא רוצה לבלוע את השני כי נדמה לו שהשני הוא בע"ב. והוא אינו יודע שאי פעם צריך לתת דבר וחצי דבר ואינו יודע שבגלל זה יהיה לו סוף שחור. אז כבר הוא יראה מה זה ניצחון. צריך להזהר לא לקחת שום דבר מהרבש"ע, ולהשמר לא להיות רשע. כל אחד שיעזב לחבר יתן על כך דין וחשבון. ואם יהיה שנאת אחים הוא ישלם על כך. או יי יהיה ביום הדין שלו. אז כבר אין אפשרות לברוח. צריך לזכור את זה עכשיו כי אח"כ יהיה מאוחר מדי.

אנו צריכים להתאחד ולהיות באחדות, ולהגיע אל הדרך ש"מבשרי אחזה אלוהים". על כל אחד להתעקש ולא להרפות עד שנגיע לכוז אחדות שנוכל להכריח את הרבש"ע למעלה. שהצדיקים האמיתיים - שכל אחד יש לו שייכות לצדיק שהוא

די רבש"ע. העבודה שלנו הביאה אותנו לכך שאנו יכולים לבוא אליך עם החוצפה הכי גדולה ולדרוש שיותר לא תצער אותנו. שתאחד את כל העולמות. יש לך די חילים. יש לך צדיקים ששפכו את דמם עבורך במשך כל הדורות. אין לך במה להתבייש. כמה זמן עוד תצער אותנו בגלות? כמה זמן עוד תחזיק אותנו בגלות החשוכה והמרה הזו?!"

כאשר אנו נהיה באחדות גמורה, שאיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, נוכל לבוא כלפי שמיא עם החוצפה הכי גדולה, ויהיה לנו כח לרדת למדבריות, ולקחת כביכול בחזקה את הרבש"ע ולתבוע: "רבש"ע, תתעורר מהתרדמה שגזרת על עצמך, תתעורר ותגאל אלהינו כמה זמן תשאיר אותנו במדבריות? כמה זמן תכאב בגללנו?!"

אבל כל זה יכול להיות רק אם אנו למטה נהיה באחדות, ועיינו יהיה למעלה אחדות של הצדיקים האמיתיים. עלינו למשוך אותם בכח הכי חזק. והם מחכים על זה. הם הרי כאובים עוד יותר מאיתנו. הם שרויים בכאב נורא, וללא הרף הם מחכים עלינו שנתעורר. עד אז גם הם אנוסים להיות כישנים. כל עוד שאנו לא נתעורר לא נוכל להגיע אל האחדות.

רע מאד יהיה אם יגיע הרגע הזה ואנו עוד לא נהיה באחדות. אוי וי יהיה לנו אם הניצוצות ישארו נידחים. מי יעזור להם? הרי זה אנו עצמינו. כל עוד שאנו לא נהיה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

T 442

מצאו. הם בעצמם לא יכולים למצוא עיר מושב, ורק אם אצלינו יהיה אחדות למטה, נוכל להגיע עם החוצפה הכי גדולה לצדיקים האמיתיים: "מה לכם ישנים? עורו ישנים משנתכם! עד מתי תשכבו באפס מעשה, תתעוררו ובקשו ו'חמים מהרבש"ע שיתעורר מהגלות הארוכה הזו. מספיק כבר עם הצרות שלנו. מספיק עם המחלות. מספיק עם המחלוקות בתוך הבתים. והמחלוקות שיש לכל אחד עם החברים. מספיק עם הקנאה. ועם האדנות והישות של כל אחד".

השורש שלו - יתאחדו, וירדו לאותם מדבריות שכל אחד יש לו שייכות עם הניצוצות - שהם גלגולים שלו - שנדחו לשם, ויבקשו את הרבש"ע בכח: "תתעורר, עד מתי יאהבו ריק יבקשו כזב סלה? אל תתן ה' מאווי רשע זממו אל תפקו" ואז הוא יתעורר. אולם האחדות הזו למעלה לא תיתכן רק ע"י האחדות שלנו כולנו. לדור שלנו יש שייכות עם כל הדורות, אנו דור המדבר, והדור של חורבן בית ראשון, ובית שני, וכל הדורות. כל אחד כאן הוא מכל הדורות כולם. והתפקיד שלנו להתאחד ביחד, וכל אחד ימצא את הניצוצות שלו שתועים במדבר בישמון דרך עיר מושב לא

המשך יבוא אי"ה

שהשמחה במעונם

הר"ר יהודה לייב פרוש ומשפ' להולדת הנכדה והנינים
הר"ר אברהם פרוש ומשפ' להולדת הבת
הר"ר הר"ר חיים דב ווייזר ומשפ' לאירוס' הנכדה
הר"ר זאב לוין ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר יעקב מנדלביץ ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר יששכר בעריש לב ומשפ' לנישואי הבת

ידל ע"י
מערכת החברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת

האשה הצדקנית מרת צביה ב"ר אברהם ע"ה
גלב"ע כ' חשון תשנ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

